

ת"פ 11/11419 - מדינת ישראל נגד איליה חולודקוב, ויקטור טוב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 11-11419 מדינת ישראל נ' חולודקוב ואח'

בפני	כבוד השופט שמואל הרבסט
	מדינת ישראל
המਐימה	
נגד	1. איליה חולודקוב
	2. ויקטור טוב
הנאשמים	

זכור דין

כתב האישום והסדר הטיעון

כתב האישום תוקן במסגרתו של הסדר טיעון והנאשמים הורשו על פי הودאותיהם בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכتب האישום המתווך עולה כי ביום 10.5.22, בסמוך לשעה 00:03, יצא מטלון 1 מהפאב "דבלין" שבירושלים, כשבידו כוס. הנאים, שעבדו כמאבטחים בפאב, ביקשו ממנו להיכנס פנימה עם הקוס, ומשלא נענה החלו להכוותו. המטלון 1 נפל ארضا והנאשמים המשיכו לבועוט בו ברגליהם בכל גוף לרבות פניו, ודרכו עליו. בהמשך, יצא המטלון 2 מהפאב, מעד ונפל לרצפה. הנאים ניגשו גם אליו והחלו להכוותו ולבעוט בו בעוד הוא שוכב על הקרקע.

כתוצאה ממשי הנאים, נגרם למטלון 1 שבר בעצם האף בנוסף לחבלות בצלעות וביתר חלקיו גופו, חתכים בד, פצעים בגבו ונפיחות במצחו. למטלון 2 נגרם שבר ללא תזוזה בזריזות הלסת משמאלו העובר דרך שנ כלואה מס' 38.

ביום 15.1.17, הודיעו הצדדים כי הגיעו ביניהם להסדר טיעון אשר אינו כולל הסכמה לעניין העונש, אך הסכימו כי כל המעורבים בכתב האישום שתו אלכוהול עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום.

תסקיר שירות המבחן - נאשם 1

תסקיר שירות המבחן מיום 17.8.10 מלמדנו, כי הנאשם בן כ-33 שנים, יליד רוסיה, רוק המתגורר בבית אמו בירושלים, לומד אלקטרוניה במכיללת אורט ועובד בקייסק.

כאשר היה בן 6 שנים, התגרשו הוריו בעקבות החלטת אמו לעלות ארץ והנאשם גדל עם אמו ואחותו הגדולה ממנו, כאשר עם אביו אין לו כל קשר. אמו, בת 55 כ"ס, עובדת בעבודות מזדמנות, והנאשם תיאר אותה כאישה חמה ודואגת

אשר דאגה לכל צרכיו במהלך חייו. לצד זאת, קיימות בנאש תחושים כעס כלפי בהקשרים שונים. אחות הנאש מתגורר באנגליה לאחר שנישאה לאנגלי, ולנאש קשר קרוב עימה.

שירות המבחן תיאר את קליטתו הקשה של הנאש בישראל. הנאש עבר בין שלושה בתים ספר במהלך בית הספר היסודי, וכבר בכיתה ג' עלו בעיות של ביקור סדיר בבית הספר. הוא סיפר כי לא ידע את השפה, לא השתלב חברתיות וסבל מיחס קשה של התלמידים כלפיו. אמו עבדה שעות רבות כדי לפרנס את המשפחה והנאש התקשה להעלות בפניה את הקשיים ויתכן גם התעללות שחוות מצד תלמידים בבית הספר. על רקע זה, פיתח הנאש תחושים שנאה וניכר כלפי החברה שבבו והחל לפתח התנהגות התנהגו התדרדרה. הוא הפגין אלימות קשה בבית הספר, שוטט ברחובות והתחרב לחברת שולית.

בכיתה י' הופנה הנאש למסגרת קטנה לנערים אשר נפלטו מסגרות החינוך, ובהמשך לבית הספר "מפנה", שם החל שינוי בהתנהגות והוא השלים 12 שנות לימוד. בשנת הלימודים האחרון, נוצר בגין עבירות ניסיון לשוד מזון.

עם הגיעו לגיל גיוס, קיבל הנאש פטור משירות צבאי, עובדה אשר גרמה לנאש תחושת דחיה קשה וכיישן נוסף בחיו.

עם סיום לימודי עבר קורס מכונאות חשמל רכב מטעם משרד העבודה והחל לעבוד במוסך, ובהמשך בעבודות נוספות, וכן הוא סטודנט ללימודים אלקטרוניים כאמור.

הנאש שיתף כי בגיל 14 שנים החל לעשן גראס באופן מזדמן, אך בהיותו בן 22 נגמר בכוחות עצמו, וכיום אינו משתמש בסמים.

שירות המבחן תיאר את עברו של הנאש, ומסר כי הנאש הופנה לשירות לראשונה בשנת 2003, בגין עבירות של ניסיון לשוד מזון, היזק לרכוש והסגת גבול, נידון למאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופייצוי למתלוון.

בשנת 2009 נידון בגין עבירה של החזקת סמים לקנס ומאסר על תנאי.

בשנת 2012 הופנה שוב לשירות המבחן, הפעם בגין עבירות של תקיפה שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. שירות המבחן התרשם אז כי הנאש מתקשה להתבונן בחקלים הבעייתיים באישיותו הנמצאים ברקע לעבירות, נטיתו למזער את חומרת מעשיו ולהשליך את האשמה על הסובבים אותו. הוא נידון בין היתר, לצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, אך לא ביצע את השעות אשר הוטלו עליו וניתק את הקשר עם שירות המבחן, ולכן ביטל בית המשפט את צו השל"צ.

אשר לעבירות הנדרונות כאן, הנאש התקשה ללקחת אחריות מלאה על מעשיו. הוא תיאר כי הותקף על ידי המתלוננים, ופעל מותקף תפקידו כמאנטח. יחד עם זאת, מסר כי מבין ביום שהגביב באופן מוקדם ומוגזם והיה עליו לפעול אחרת. במסגרת הליך אזרחי בין הצדדים, שילם למתלוונים פייצוי על סך 13,000 ₪.

שירות המבחן העיר כי במקרים שבהם הנאש חש פגוע ומואים הוא פועל בתקפנות אוIMPOLISIVOT ולא חשיבה על השלכות המעשה ובהתפרצויותיו האלימות, באות לידי ביטוי גם פגיעות קודומות בחו"ל אשר טרם עובדו.

קצינת המבחן צינה כי הנאש נושא תחושה של קורבנות, וחש פגוע מהמסד במדינת ישראל, וכך זה ניכר כי כוון

הוא מודיע יותר לדפוסי התנהגותו ומשקיע מאמץ בעריכת שינוי בחיוו, ובניהול אורח חיים נורטטיבי ללא מעורבות בפלילים.

בהערכתה התרשמה קצינת המבחן, כי הנאשם הוא אדם בעל אינטלקגנציה גבוהה, הסובל מבעיות רגשיות אשר התפתחו על רקע נסיבות חייו כפי שפורטו ומובילות לביטוי התנהגותו כפי שהירע בעברות הנוכחות. לצד זה הנאשם בעל כוחות ועשה מאמצים לנוהל אורח חיים תקין ונורטטיבי ללא ביצוע עבירות, כפי שבא לידי ביטוי מתפקודו בתחום הלימודי והתעסוקתי ומעצם העובדה כי מאז ביצע את העבירות בשנת 2010, לא נפתחו לו תיקים פליליים חדשים.

אשר להמליצה העונשית, הנאשם מסר לקצינת המבחן כי אינו מעוניין לבצע שירות לתועלת הציבור, שכן חיש他已经接到了来自受害者的建议，被告已经向法官透露他不希望再为公众利益服务。

לאור זאת, ועל סמך ניסיון העבר, לפיו הנאשם לא עמד במעשה עונש של של"צ אשר בוטל בסופו של דבר, לא המליך שירות המבחן על עונש זה, אלא על מאסר על תנאי, כגורם מרתייע לעתיד וכן פיזוי למ通话נים, אשר יכח בחשבונו את הפיזוי שכבר שולם במסגרת ההליך האזרחי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 18.10.17 מוצאת את הנאשם כשיר ומתאים לבצע מאסר שירותה בעבודות שירות.

פסקיר שירות המבחן לנאנש 2

פסקיר שירות המבחן מיום 17.9.17 מלמדנו כי הנאשם, רוק בן 30 שנים, ללא הרשות קודמות.

ה הנאשם מתגורר בבית הוריו ועובד לפראנסטו כמאמן בחדר כושר. הנאשם עלה ארצה עם הוריו ואחותו בשנת 1991, בהיותו בן שלוש שנים.

אביו של הנאשם הוא מורה לטיורית מוזיקה אשר בברית המועצות למד באוניברסיטה, אך כיום אינו עובד בשל מצבו הבריאותי. הנאשם תיאר אותו כאדם מסור, אשר במהלך השנים דאג לחינוכם ולשלומם של בני המשפחה. אמו מורה למוזיקה המלמדת בבית ספר יסודי והaintיגן תיאר קשר טוב וקרוב במיוחד עמה. גם עם אחותו הגדולה תיאר הנאשם קשר קרוב, ומספר כיצד כאשר היו ילדים והוריהם היו טרודים בצרפת המשפחה טיפולה בו ועד היום היא חשה אחריות כלפיו.

ה הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודה בגרות חיליקת והחל מגיל 14 שנים, החלה הידרדרות מבחינה לימודיית והתנהגוותית והוא הצטרף לחברת שולית, דרך לפרק גבולות נוקשים שהוצבו לו בידי הוריו ולהשיג עצמאות.

ה הנאשם לא שירת בצבא לאחר שנפתחו לו תיקים בגין ביצוע עבירות סמיים בנוורותו. לדבריו, ביום אינו משתמש בסמיים ובבדיקות אשר מסר לשירות המבחן אישרו זאת.

החל משנת 2014 הנאשם עובד כמאמן כשר לאחר שלמד למודיע תעודה במקון וינגגייט. ממכתבי המלצה רבים אשר הוגשו לשירות המבחן עולה כי במשך כל תקופה עבודתו, הוכיח מסור עבודתו יצא דופן, מחויבות למתאמנים ורגשות לאוכלוסיות מגונות בהם נערם בעלי התנהגוות בעישית.

באשר ליחסו לעבירה הנוכחית, הנאשם מקבל על עצמו אחריות ו מביע חרטה.

ה הנאשם שיתף כי במהלך האירוע היו הוא והמעורבים האחרים תחת השפעת אלכוהול והוא חש עצמו מאיים ואף הותקף על ידם, מה שגרם לו לאבד שליטה ולהגיב באליםות.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באירוע חירג לאורח חייו אשר אינו מלמד על קיומם של קווים אישיות אלימים הדורשים התרבותות טיפולית.

לאור התרשם מה הנאשם, מגורמי הסיכון והסיכון לשיקומו, ושלך שמדובר באירוע החירג לאורח חייו, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב כעונש חינוכי ומוחשי, אותו יבצע בمعון נכים בגין בתפקיד סיוע כנהג, בהיקף של 220 שעות.

על מנת למנוע פגעה בעתידו ומאחר שמדובר בעבירה ראשונה עליו הוא מקבל אחריות ונכון לשאת בתוכאותיה, המליצה קצינת המבחן להימנע מהרשעת הנאשם.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 15.11.17 מוצאת את הנאשם כשיר לביצוע מסר בדרך של עבודות שירות.

הטייעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם 1 עבר פלילי עשיר, כפי שמעיד גילוון הרשותה שהגישה. הנאשם 2 מאידך, אין עבר פלילי. לדבריה, הנאשם השתמש בכוחם וסמכותם כמאבטחיהם על מנת לתקוף את המתלווננים, וגרמו להם חבלות קשה, אך מעולם לא הביעו חרטה ולא שילמו את הפיזי המגע למתלווננים על פי דין. הנאשםים פגעו פגעה חמורה בשלמות גופם וכבודם של המתלווננים ופגעו בערכיהם מוגנים, בכבוד האדם וחירותו ושלמות גופו. לשיטתה, תסקורי שירות המבחן אינם עומדים על חומרת העבירה. לגבי הנאשם 1, עולה כי בקשר שהוא בעבר עם שירות המבחן, לא עמד בצו השל"ץ שהוטל עליו והוא מתקשה לקחת אחריות על מעשייו ולרצות בהליך זה צו דומה, ולכן לא ברור כיצד הומלץ על עונש של מסר על תנאי בלבד לגביו, במיוחד נוכח עברו הפלילי. אשר לעיתו 2, טענה המאשימה, כי לא ברור כיצד שירות המבחן ממליץ על הימנעות מהרשעה, בהעדר כל פירוט אודות הליכי שיקום או טיפול שהנתנו עבוי, אשר יהיה בהם כדי להבטיח שהנתנו עבוי מסוכן עוד לציבור.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בעבירה של גריםת חבלה בניסיבות מחמירויות נע בין **15 ל- 30 חודשים** מסר בפועל. לאור עברו הפלילי של הנאשם 1, הרי שיש למקום ברף **הגבוה** של המתחם העונשי ולגורע עליו **27 חודשים** מסר, נוסף להפעלת 6 חודשים מסר על תנאי, סך הכל 36 חודשים מסר וכן מסר על תנאי נוסף. אשר לעיתו 2, מבקשת המאשימה למקום ברף **הנמוך** של המתחם ולהשיט עליו **17 חודשים** מסר בפועל, נוסף על מסר על תנאי.

עוד סבורה המאשימה, כי יש להשיט על הנאשם פיצויים בגובה של عشرות אלפי שקלים בגין הנזק שנגרם למתלווננים, תוך שהוא מפנה לעדות המתלווננים אשר הרחיבו לעניין הנזק הפיזי והנפשי שנגרם להם ולתעודות הרפואיות שהוגשו

ב'כ הנאשם 1 טען כי מאז בוצעה העבירה, חלפו מעל שבע שנים, מאז לא שב הנאשם לבצע עבירות ולכן יש לבצע אייזון, כאשר מצד אחד חומרת העבירה ומצד שני הרתעה אישית והרתעת הציבור. הנאשם לא עבר עבירות נוספות והוא מתנהל באופן נורטטיבי ובידו תעוזות למודדים. הנאשם הוכח כי השתקם והוא אינו אותו אדם שביצע את העבירות, גם אם לא עבר תהליך באחת מהמסגרות הטיפוליות המוכרות. لكن, המחיר שלו לשלם צריך להיות במאסר מוגן. שליחתו של הנאשם למאסר עתה, בשל אירוע שהתרחש לפני שבע שנים, תגדע את התקדמותו והישגיו הלימודים והתעסוקתיים, וכן המלצה שירות המבחן למאסר על תנאי ראייה ומאזנת את חלוף הזמן והשינוי האדיר בחיו של הנאשם שמשמעותו בחיים נורטטיביים.

ב'כ הנאשם הסכים בהמשך טיעונו, כי מתחם העונש ההולם יעמוד בין מספר חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים, אך סבר כי במקרה זה יש חריגה מכוח שיקום אל עבר העונש אשר עליו המלצה קצינית המבחן.

ב'כ הנאשם 2 הפנה לתסוקיר שירות המבחן, שם ציין כי הנאשם הביע חריטה על מעשין. הוא ציין כי אין נגדו תיקים פליליים נוספים והוא מנהל חיים נורטטיביים כמנהל חדר כושר ומאמן פרטี้ של אנשי שב"כ, מוסד ומשטרה, וכן כל הרשותה תחסום בפניו את הדרך לאמן אותם אנשים, בשל הבדיקות המעמיקות אשר הוא עובר על מנת לעסוק בכך. קצינית המבחן שקרה את כל השיקולים, את חריגות האירוע בחיו של הנאשם, את מסלול חייו הנורטטיבי והגעה למסקנה כי יש להימנע מהרשעתו. אשר לפיצוי שהופקד ב��ופת בית המשפט, נטען כי בית המשפט קבע בהליך האזרחי שתשלום הפייצויים עוכב בשל חוסר התקשרות בין באי כוח הצדדים שם, וכן הורה על הפקדת הסכם טרום המועד. לפיכך, ביקש הסניגור להימנע מהרשעת הנאשם 2 ולאפשר לו להמשיך בחיי הנורטטיביים.

ב'כ אחד המתלונים הצהירה כי בהליך האזרחי הוצאה הצעת פשרה, הנאשםיו היו אמורים להפקיד סכום מסוים ולא עשו כן ובמועד הדיון, 10.9.17, התקף היה קבוע להוכחות כשהסכום הנדון היה 36,000 ל"נ.

הנאשם 1 אמר בתום הדיון כי הוא מתחרט על המעשה. הוא אמר שהוא מבין שהגזים ופועל בכוח רב מדי, והעובדת ששילם למתלוון מראה על חרתו. לדבריו, במשך שנים לא ביצע עבירה כזו, וגם מקרה זה היה במסגרת עבודתו והוא לא רצה לפגוע במתלוון.

נאשם 2 אמר בדבריו האחרון, כי הוא אינו קשור לעולם הפלילי וגם לא רוצה בכך. הוא הביע חריטה על המעשה והציג כי הוא חי חיים נורטטיביים ומשמעותו להמשיך בכך.

דין והכרעה

צא ולמד מקרה זה, כמה קשות הן השפעותיו של האלכוהול, וכמה רב כוחו ועוצמתו להפיק מן הבריות אלימות ותוקפנות אשר אין להן מקום בחברת בני האדם.

תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בערך המוגן הנפגע בעבירה הנדונה, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוגעת לפסיקה.

הנאשמים הורשוו בעבירה של **חבלה חמורה** בה מוגן הערך של הגנה על שלמות הגוף של אדם כחלק מהותי של זכות היסוד של האדם לכבוד בהתאם לחוק היסוד: כבוד האדם וחירותו. לצדיה של עבירה זו, קבע החוק בסעיף 333 לחוק העונשין, עונש מרבי בין 7 שנות מאסר, ומכאן החומרה היתירה שבה נתפסת עבירה זו בחברתנו.

בית המשפט העליון התייחס בחומרה לעבירות אלימות מסווג זה, במיוחד נוכח התופעות התופעה של שימוש באליםות בחברה, וכך כתב כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 10/5576 **פלוני נ' מדינת ישראל**:

"אלימות מכרסמתabisודות חברותנו, ועלינו להшиб מלכחה נגד אלו הנוטלים חרות לפעול באליםות כלפי הזולת. במסגרת מלכחה זו שומה על בתים המשפט להכבד את הענישה על עבריינים אלו. מצוים אנו ליתן ידנו למלכחה העיקשת בתופעת הבריות שפיטה בארץנו, וידע כל מי שנטל לעצמו את החירות לנוהג באליםות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו".

נסיבות ביצוע העבירה, כפי שהן עולות מכתב האישום, מלמדות כי במהלך עבודתם של הנאשמים כמאבטחים בפאב, ביקשו מהמתלון 1 להיכנס פנימה עם הocus שבידיו, ומשלא נאות לעשות כן, החלו להכוותו. בהמשך יצא גם המתלון 2 והנאשמים היכו גם אותו. מדובר במעשי אלימות אשר בוצעו ככל הנראה בהשפעת אלכוהול, כפי שהוסכם על ידי הצדדים, ותו록 יוכוח בין הנאשמים למתלוננים חלק מבילוי המתلونנים בפאב ועובדת הנאשמים כמאבטחים במקום.

מדובר באליםות קשה אשר הנאשמים נקטו בה ואשר כלללה מכות בכל חלקו גופו של המתלון 1, לאחר שהוא נפל ארצها. הנאשמים בעטו בו בכל חלקו גופו, בפנוי, ודרכו עליו. גם במתלון 2 בעטו הנאשמים, בעודו שוכב על הקרקע.

מעשייהם של הנאשמים, גם במנוגתק מתוציאם, מעידים על זלזול בוטה בגוף של אדם ובלמוותו, וכן מבטאים את רמיית כבודם של המתلونנים באופן משפיל ומבזה, תוך העמדת שלוםם וחיהם בסכנה.

כתב האישום מלמדנו כי כתוצאה ממשעי הנאשמים נגרם למתלון 1 שבר בעצם האף, חבלות בצלעות ובאיירים נוספים, חתכים ביד, פצעים בגבו ונפיחות במצחו. למתלון 2 גרמו הנאשמים שבר ללא תזוזה בזרoit הלסת משמאלו. החבלות החמורות מעידות על עצמת המכות שהיכו הנאשמים את המתلونנים ומעידות על האליםות הקשה שבה נקטו.

בהתיחס בנסיבות ביצוע העבירה, בפגיעה הבינונית-גבולה בערך המוגן והענישה הנוגעת לפסיקה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נع במקרה זה בין **מספר חדשני מאסר שיכול שירות ל-18 חודשים ל-18 חודשים מאסר לריצוי בפועל, נוסף למאסר מותנה, קנס ופיצוי**.

העונש המתאים לנואם 1

הנאשם, יליד שנת 1983, בן כ-34 שנים כיום, רווק המתגורר בבית הוריו.

הנאשם הודה בעבירה המוחסת לו ומכאן שלקח אחריות על מעשייו. יחד עם זאת, בפני קצינת המבחן הנאשם התקשה

לקחת אחריות מלאה, תוך גילוי הבנה לכך שהגב בקיצונית בעת האירוע.

ילדותו של הנאשם הייתה מורכבת וסבוכה. הוא עלה לישראל בגין צער, הוריו התגרשו ואין לו קשר עם אביו מАЗ. הנאשם חווה קשי קליטה מהותיים, התקשה להשתלב בחברת הילדים בבטה הספר, בעודו היה טרודה בצרפת המשפחה. גם בהמשך חייו כבוגר התקשה הנאשם להשתלב, והעובדת שהופטר משירות צבאי תרמה גם הוא לתחשות הדחיה והכשלון בחייו. נראה כי הקשיים והבעיות אשר הנאשם התמודד איתם, פיתחו ב矧אם תחושות שנאה וניכור כלפי החברה סביבו, ונראה שלכל אלה הייתה השפעה על ביצוע העבירה דן.

לנายนם עבר פלילי קודם בעבירה של ניסיון לשוד מזון, עבירות רכוש והסגת גבול, החזקת סמים ובעבירות נוספות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין העבירות האחרונות הושת על הנאשם בשנת 2012 צו שירות לתועלת הציבור, אך הוא לא קיים את הculo, ובית המשפט השית עליו עונש אחר תחתיו.

שירות המבחן בוחן עם הנאשם אפשרות יבצע שירות לתועלת הציבור במסגרת הליך זה, אולם הנאשם לא היה מעוניין בכך, לאחר שלשיטתו קיבל את עונשו, כאשר פיצה את המתלוננים בהליך האזרחי שהתנהל ביניהם, ואין לו פנאי לבצע שירות לתועלת הציבור.

על אף טענת המאשימה, לא תלוי ועומד נגד הנאשם עונש הכלול מאסר מוותנה בר הפעלה, לאחר והמעשה המתואר בכתב האישום אירע מס' ימים קודם לגור הדין בו הוטל המסר מוותנה (פ 08-7972 מבית משפט השלום בירושלים, כב' השופטת ר. פרידמן-פלדמן מיום 10.10.27 אשר העבירה נשואת כתוב האישום דן אירע ביום 10.5.22, וזאת על פי כתוב האישום המתוקן).

מאז ביצע הנאשם את העבירה חלפו 7 שנים. תקופה זו מאפשרת בחינת מהלך חייו של הנאשם מאז ובדיקה התובנות שאליו הגיע מאז. מחד, במהלך התקופה, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר, ונגזר עליו כאמור צו השל"צ אותו לא השלים. מאידך, הנאשם השתלב מאז לימודי אלקטרוניקה וניכר כי הוא עוסק לימודי ופרנסת ושירות המבחן ציין בתסקרייו כי כו� הוא מודע יותר לדפוסי התנהגותו ומשקיע מאמצים כדי לעורר בחיוו שינוי ולקיים אורח חיים נורמלי.

על העונש שייגר על הנאשם את מעשה העבירה ולהתאים לנטיותיו הייחודיים של הנאשם, תוך התחשבות בשיקולי העונשה השונים ובמיוחד שיקולי ההרתעה שהינים בעלי משקל רב בעבירות מסווג זה.

שירות המבחן הציע להסתפק בהשתתף עונש מאסר על תנאי, אולם בהתחשב בכל האמור כאן, לא אוכל לאמץ המלצה זו. חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, עברו הפלילי של הנאשם בעבירות שגם בהן ניכרת אלימותו, לקיחת האחריות המסוגת לצד חוסר נוכנותו לשאת עונש של שירות לתועלת הציבור, אין אפשרות סטיה ממתחם העונשה, עד כדי השתת עונש מאסר על תנאי בלבד.

עונש מאסר לריצוי בפועל ממש יפגע בנายนם, אשר עווה מאמצים להשתלבות בעבודה ולימודים, וגם לכך נתתי משקל בעת קביעת העונש המתאים לו.

כמו כן נתתי דעתך לכך כי במסגרת הליך האזרחי פיצה הנאשם את המתלוננים, באופן שיש לראותו חלק ממאמצי הנאשם לתקן תוכאות העבירה ופיקוח על הנזק שנגרם בשלה.

נוכח כל אלו, מקוםו של הנאשם שלפני הוא **בחלקו המרכזי - תחתון** של מתחם הענישה ההולם אשר ציין לעיל, וחולף הזמן, כמו גם הנקודות החשובות אשר בתסקיר ישפיעו על חפיפת עונשו למאסר המותנה התלויה ועומד כנגדו.

העונש המתאים לנאשם 2

טרם קביעת העונש המתאים לנאשם, אצין כי בנסיבות זה לא ניתן לקבל את המלצה השירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם._CIDOU, הימנעות מהרשעה אינה חריג, אשר הסמכות לסייע את ההליך בדרך זו נתונה לבית המשפט רק כאשר סוג העבירה מאפשר זאת בנסיבותה והרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ר' ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337).

בנסיבות שלפני, מדובר בעבירה של חבלה חמורה אשר חומרתה ותוצאותיה הפוגעניות בשני המתлонנים מחייבים לעשות שימוש בחרג. מדובר באירוע אלים שבמהלכו, הנאשם פלא מאכתיו במתלוננים ובudos שוכבים על הארץ, בעט בהם בכל חלק גוףם, דרך עליהם וגרם להם חבליות חמורות. בנוסף, גם התנאי השני הנדרש להימנעות מהרשעה, אינו מתמלא במקרה זה, מאחר שהנאשם לא ראה כי פגיעת הרשעה בו, היא קונקרטיבית, מוחשית וקשה במיוחד ולא דיבריה הסניגור כי הנאשם אכן אنسוי משטרה ושב"כ, כדי להוכיח פגיעה של הרשעה בעיסוקו כאמור כשר. משכך, לא מדובר במקרה מתאים להפעלת החריג והימנעות מהרשעה.

הנאשם 2, ליד שנת 1987, בן כ- 31 שנים כיום.

הנאשם הודה בעבירה וקצתנת המבחן התרשמה כי הוא מקבל על עצמו אחראיות וمبיע חרטה.

נסיבות חייו של הנאשם החל מנעורותו, בגיל 14 מרמזות על הסתבכותו בעבירה דנן, בהמשך. הנאשם התחבר בנסיבות לחברה שלעית וידרדר לשימוש בסמים, בהמשך לא שירות בצבא, נוכח השימוש בסמים, אך ביום אינו עוша עוד שימוש בסמים.

הADB נושא דיוננו, היא עבירה ייחודית אשר בה הורשע הנאשם בחיו. היא אינה מאפיינת את חייו עד אותו מועד, ונראה כי גם מאז בוצעה, בחלוף 7 שנים, לא שב הנאשם לבצע עבירות דומות.

הנאשם משקיע את זמנו ומטרו בעבודתו כאמור כשר, זאת לאחר שלמד את התחום במכון ווינגייט. קצתנת המבחן התרשמה כי האירוע המתואר בכתב האישום, היה אירוע חריג לחיו של הנאשם אשר אינו מלמד על קווים אישיות אליוים ולכן סבירה כי הנאשם לא נזקק להתערבות טיפולית כלשהי.

בנסיבות המוחdot של הנאשם, במיוחד חריגות העבירה בחיו, שאיפתו ומאמציו לקיים אורח חיים נורמטיבי ללא עיסוק בעברינות מכל סוג שהוא, שוכנעתי כי מדובר במקרה שבו גזירת עונש מאסר ولو כזה שירוצה בעבודות שירות, יפגע בנאשם פגעה קשה. עונש כזה יפגע בשגרת חייו, בתעסוקתו ובכלל מאמציו לעלות על דרך המלה, והדבר נכון ביותר שעה במידור בריצוי עונש שכזה, עתה, בחלוף 7 שנים מאז בוצעה העבירה. לפיכך בגזירת עונשו, אסטה מתחם הענישה ואשית על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף רחב יותר מזה אשר הומלץ בדיי קצתנת המבחן, כפי שיפורט בהמשך.

בסוף יום, עיר כי יתכן יהיה מקום לגוזר את עונשו של הנאשם 1 למאסר בפועל ממש. שני מאבטחים היכו נמרצות

שני מבלים בפאב בירושלים, והתוצאות קשות הן. הנאשם זכה למקומו העוני עקב עברו הנקוי והזמן אשר חלף מאז יום ביצועה של העבירה שיש בו כדי ללמד על העובדה כי מדובר היה באירוע חד פגמי אשר ממנו ואילך התקדם הנאשם 2 והתייצב בחיו.

נאשם 1 אף הוא עשה דרך מסוימת בחיו אלא שהוא לא דומה לדרך אותה עבר נאשם 2. האחריות אותה נוטל נאשם זה הינה מופחתת וחלקית ונΚודת המוצא שונה היא ומחייבת ענישה מחמירה יותר ומוחשית יותר. בעניינו קשה לומר כי הוכח באופן משכנע רצון כי הקווים האלימים אשר איפינו את אישיותו נעלמו ואינם.

קיים, אם כן, הבדל בין הנאים ולטעמי מדובר בהבדל סביר, זה אשר מצב כל אחד מהנאים במקום עונשי שונה המתאים לו ולנתנוינו, אך גם זה אשר אינו סותר באופן חזיתי את עיקרונו איחדות הענישה.

ומילה אחרתנה באשר לחולוף הזמן - בא כוח נאשם 1 התחיל את טיעונו באמרו כי "אני לא אטען לחולוף הזמן", וטוב עשה שכך פתח. חלק גדול מהזמן אשר חלף ניצב לפתחם של הנאים ויש לזקפו לחובתם ואין להביאוقطענה לזכותם. אלא, שפרק הזמן אשר עבר נותן אפשרות להבטה בפרשפקטיביה על חייהם של הנאים ועל הקורות אותם. על שינויים שעברו, על התמורות בחיהם ועוד כיווץ באלו. הנאשם אם כן, לא זכו להקללה בשל חולוף הזמן אך אין בכך כדי למנعني מללמוד נתונים שונים כתוצאה מחלון זמן זה, וכך עשיתי.

אני מודיע להסדר האזרחי בין הצדדים, אך נוכח חומרת הפגיעה ראייתי להוסיף פיצוי נספ, סימלי בנסיבות העניין אך חשוב מן הבדיקה המוסרית.

נוכח כל האמור הריני גוזר את העונשים הבאים:

נאשם 1-

1. **שישה (6) חודשים מאסר אשר ירצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, אשר יקבע מועד חדש לתחילת ריצוי העונש, נוכח חולוף המועד שנקבע בחוות הדעת. חוות דעת מעודכנת מעבר לעיוני עד ליום 1.4.18.**
2. **שלושה (3) חודשים מאסר שאוטם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל עבירות אלימות.**
3. **פיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הנאשם יפקיד סכום זה בקופת בית המשפט עד יום 1.10.18.**

נאשם 2-

1. **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 450 שעות. הנאשם יבצע הנאשם בمعון נכים בגין בתפקיד סיוע כנהג, בפיקוח שירות המבחן ועל פי תוכנית שנערכה על ידו .**
2. **שלושה (3) חודשים מאסר אשר אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל עבירות אלימות.**
3. **פיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הנאשם יפקיד סכום זה בקופת בית המשפט**

עד יום 1.10.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בנסיבות הצדדים.